

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 37

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă
16 Sept. 1939

BAPTISTI

de L. L. Sezonov

Cine sunt ei?

Numele de „creștin”, pentru prima dată a fost dat, în batjocură, urmașilor lui Hristos, de dușmanii din Antiohia. Numele de „baptist” a fost dat, în mod disprețuitor, unor oameni care respingeau botezul copiilor. Dar, atât numele de „creștin” cât și de „baptist” — au fost transformate din semne de rușine, în cuvinte de cinste și respect.

Care e însemnătatea baptiștilor?

Întâi, ei au o însemnătate biblică, adică susțin dreptul la interpretarea și ascultarea de sfânta Scriptură. Biblia e singura carte autoritativă pentru viața lor religioasă. De aceea, nici nu se poate adăuga nici scoate ceva din cuvintele ei. Apoc. 22:18—19.

Al doilea, ei au o însemnătate ecleziastică, adică ei cred într-o biserică născută din nou în egalitatea și preoția credincioșilor. Ei susțin dreptul sufletului de a merge direct și personal la Dumnezeu. Niciun om nu poate pretinde să fie mijlocitor între suflet și Dumnezeu — afară de „un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos”. I. Tim. 2:5.

Al treilea, ei au o însemnătate politică. Despărțirea Bisericii de Stat, în câmpul de lucru respectiv: Biserica are de aface cu lucrurile spirituale, Statul cu cele civile. Ei sunt pentru libertatea religioasă.

Al patrulea, o însemnătate bisericască. Conducerea sau guvernarea lor bisericască e simplă, autonomă și democratică.

Al cincilea, însemnătatea justificării în fața lui Dumnezeu sau a neprihănirii prin credință. Și anume, ei cred în neprihănirea dată de Dumnezeu, „care vine prin credința în Isus Hristos, pen-

tru toți și peste toți cei ce cred în El”. Deci, „nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni”.

În fine, însemnătatea botezului, care e numai pentru cei credincioși și născuți din nou. Ei cred numai în afundarea în apă, conform Scripturilor, ca simbolul morții, îngropării și învierii lui Hristos.

O origine nobilă

Baptiștii sunt mândri de originea lor nobilă — Noul Testament. Originea lor e veche și biblică. Ei nu au un fondator istoric de care să fie legată originea lor. Metodistii încep cu John Wesley, presbiterienii cu John Calvin, luteranii cu Martin Luther, Biserica anglicană cu Henric VIII și cartea de rugăciuni a lui Crammer, Baptiștii cu...? Ei n'au nicio personalitate, dela Hristos încoace, care să explice originea lor. Noul Testament și puterea lui Dumnezeu sunt singurele explicații. Bisericile Nou-Testamentale au fost organizații independente, simple și democratice ca și bisericile baptiste de azi. Invățăturile baptiștilor sunt tot așa de vechi ca și Creștinătatea, și ei nu recunosc un alt fondator afară de Hristos.

O istorie vrednică

Caracterul omului e determinat de idealuri și isprăvi. Dacă cineva dorește să cunoască locul baptiștilor, trebuie să considere mărimea lor istorică, credincioșia lor eroică pentru libertatea religioasă și partea lor de contribuție la civilizația lumii.

Baptiștii au fost pioneri în multe și diferite câmpuri de activitate. Și, asta o zicem fără să ne mândrim. De pildă: articolul VI, din constituția Statelor Unite a Americii de Nord, despre libertatea religioasă, a fost introdus prin eforturile baptiștilor, în 1789. William Carey, un predicator ba-

ptist, a devenit „părintele misiunii moderne pentru păgâni”. El, împreună cu colaboratorii săi, a făcut ca în treizeci de ani Cuvântul Evangheliei să fie citit de o treime din populația globului. W. Carey a tradus sfânta Scriptură în 34 de limbi și dialecte. Adoniram Judson și Luther Rice sunt cele mai cunoscute figuri în analele istoriei misionare. Primul președinte al Universității Harvard a fost H. Dunster, care și-a pierdut oficiul când a devenit baptist. Marele eliberator al negrilor, Abraham Lincoln, a fost copil din părinți baptiști. Președintele Woodrow Wilson și premierul Lloyd George, care au condus țările lor prin furtuna vijelioasă a războiului mondial, au fost baptiști. Multe din societățile pentru răspândirea bibliilor, case de editură pentru literatura religioasă, educativă, misionară etc., au fost înființate de baptiști.

Predicatorii puternici și cu reputație internațională, ca: B. Hübmaier, A. McLaren, F. B. Meyer, Robert Hall, Spurgeon, C. Evans, etc. au fost toți predicatori baptiști.

Comoara literară a lumii întregi a fost îmbogățită și de scriitorii baptiști. De pildă: Daniel da Foe, autorul lui Robinson Crusoe; I. Forster, marele esaiist; I. Milton, vestitul poet; John Bunyan, nemuritorul visător care a scris „Călătoria creștinului”, cartea cea mai citită după Biblie.

Cântăreții baptiști au înfrumusețat muzica bisericască cu partea lor. Cântările: Credința mea eu o zidesc; Cât de mândră-i casa Domnului; El m'a condus; Unde-i sârmanul meu fiu; Despre un oraș am cetit cândva; Cu bucurie vor secera aceia, și altele, au fost compuse de baptiști. Baptiștii iubesc muzica curată și sfântă. E

(Continuare în pag. 4 a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Redactor responsabil:

Ioan Cocuș

Anul VII. No. 37 Sâmbătă 18 Sept. 1939

Apare în lit. art. Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străinătate 250 lei.Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Carier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăciunea noastră să fie pentru pacea lumii. Atunci Evanghelia și vestirea ei nu va fi împiedecată și va progresa mereu. Atunci și Farul va putea duce lumină în mai multe case și în mai multe inimi, aducându-le la Hristos. Luptați la aceasta, iubiți ostași creștini! Abonați cât mai multe familii, cereți numere de proba pentru cei care doresc și noi vă vom servi bucuroși.

* * *

Rugăm încăodată pe frații abonați care-și schimbă adresa, ca odată cu noua adresă să binevoiască să ne scrie și vechea adresă pe care au primit revista.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserică
și familii găsiți
la

Francisc

Keeskés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

Comandați cărți spirituale dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ**ARAD, Str. Fabricii No. 20****Mesajul președintelui Alianței Baptiste
Mondiale către bapțiștii din România**

Iubiți frați și surori,

Este un fapt cunoscut de toți că, lumea e în agonie unei crize serioase. E imposibil să se prezică sau să se prevadă ce se va întâmpla mâine sau chiar peste o oră.

Bapțiștii, împreună cu creștinii de altă credință, se roagă fierbinte, ca națiunile să ne fie scutite de grozavile războaielor. Nu ne rugăm nu numai ca pacea internațională să fie pastrată, ci mai mult, ca să ajungem la legături de bună învoire în care conlucrarea și prietenia vor înlocui banuțele și frica. Trebuie să înălțăm o astel de rugăciune. Suntem siguri că poate fi ascultată, fiindcă Domnul nostru ne-a învățat rugăciunea: „Facă-se voia Ta, pe pământ precum în cer”. El nu-și va bate joc de ucenicii Săi, spunându-le să ceară imposibilul. Harul lui Dumnezeu este îndestuiător ca să potolească cerințele omenirii, și înțelepciunea lui Dumnezeu este de ajuns ca să biruiască neputințele oamenilor. Deci, trebuie să stăruim în cereri fierbinți pentru pacea adevărată și durabilă, și trebuie să sperăm că păcatele națiunilor, incluzând și a noastră, și ale indivizilor, incluzând și pe noi, nu vor face ca pacea să fie o imposibilitate, nici nu vor deschide porțile distrugerii și ale dezastrului.

Acest mesaj nu este numai al meu personal, ci exprimă atitudinea și simțirea tuturor fraților din întreaga lume. Eu doresc, în numele Alianței Baptiste Mondiale, să asigur pe poporul fiecărei rase și țări, că noi îl iubim și-l respectăm și simțim o adâncă unire cu el în Domnul Isus Hristos. Unitatea noastră este creată de Dumnezeu. Noi împărtășim o mântuire comună. Noi recunoaștem un Domn divin, Acel care ne-a atras la El însuși, ne-a atras pe unul la celălalt. Noi împărtășim o viață divină ce nu se poate distruge. Deosebiri de rasă, diferențe de naționalitate, deosebiri de judecată în viața pământească nu pot schimba unirea noastră interioară, spirituală, fiindcă această unire aparține nu vieții pământești, ci celei eterne. Deasupra și dincolo de unirea credinței noastre proprii, noi recunoaștem o asemenea unire spirituală cu toți acei care se împărtășesc cu noi în această mântuire comună. Ei și noi suntem și vom rămâne pururea frați și surori în El. Care ne-a iubit și ne-a răscumpărat.

Este posibil ca condițiile să fie de așa natură încât va fi greu sau chiar imposibil ca poporul creștin din diferite țări să poată avea legatură liberă unul cu altul.

De aceea eu trimet în acest timp de îngrijorare, o salutare tuturor membrilor comunităților noastre, asigurându-i din adâncul inimii mele, — și cu siguranța că eu reprezint întreaga Comuni-

tatea Baptistă de pe pământ, — de iubirea noastră neclintită și de aducerea noastră aminte statornică, neconținută în rugăciune. Trimet salutul meu acelor care sunt în mod special și intim uniți cu noi. Aș vrea să salut cu cuvinte asemănătoare — dacă mesajul acesta va ajunge la ei — pe frații creștini din alte comunități religioase. „Nimic nu va fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru”; și nimic nu va putea rupe o unire spirituală înrădăcinată într-o experiență comună cu harul lui Dumnezeu. Noi stăm laolaltă în rugăciune în timpurile aceste grele și, orice s-ar întâmpla, noi rămânem una. E imposibil ca noi să încetăm să ne mai iubim, nici nu putem înceta de a mulțumi lui Dumnezeu pentru legăturile care nu se pot rupe, care leagă inimile noastre în iubire creștină.

„Harul Domnului Isus Hristos, iubirea lui Dumnezeu și tovarășia Duhului sfânt fie cu noi întotdeauna”.

Al dumneavoastră în tovarășie și serviciu
J. H. RUSHBROOKE, președintele
Alianței Baptiste Mondiale

Teologia oamenilor mari

Spurgeon, marele predicator, care a înțors la Domnul mii de suflete, se pregătea să părăsească Londra pentru a merge la Menton în Franța, să-și îngrijească sănătatea. Afiindu-se în mare suferințe, el primi o vizită a prietenului sau Taylor.

— Scumpul meu frate, îi zise Spurgeon, aceasta e ultima mea călătorie. Eu nu voi mai revenea această țară.

— Să presupunem că va fi așa cum zici tu, răspuse Taylor. Dar ce-ți spune credința ta, frate?

— Toată teologia mea, răspuse predicatorul, toată știința mea și toată credința mea se bazează pe cinci cuvinte scurte:

„Isus a murit pentru mine”.

Iată pe ce s'a bazat credința unui om mare. Iar apostolul Pavel zice: „Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig”. (Fil. 1:21).

BISERICA BAPTISTA din Talpoș, jud. Bihor, a avut o frumoasă serbare în ziua de 6 August, cu un program bogat al tineretului. Textul din care s'a citit a fost dela Luca 6:46—49; 7:1—10. Tema vorbirii a fost credința. Din Cuvântul vieții a vorbit sora Ana Crăciun venită din America, încurajând pe tineri la o viață curată. Au mai vorbit frații M. Negruțiu, Baran Gheorghe, și Popa Ioan. S'au declamat mai multe poezii și câteva cântări în cor și soluri frumoase au împodobit programul.

UNDE SUNT PĂCATELE TALE?

de D. BAIAS

„Arată-mi călcările de lege și păcatele mele” (Iov 13:23). „Curățește-mă de păcatul meu” (Psalmul 51:2). „Sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7).

„Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire” (Romani 3:25).

Iubite cetitor, întrebarea aceasta ar trebui să-ți trezească în inimă felurite gânduri. Ea se îndreaptă către fiecare om care s'a născut pe pământul acesta, și tu nu trebuie să te odihnești până nu vei putea da un răspuns mulțumitor la această întrebare: „Unde sunt păcatele tale?”

Te rog să privești în față întrebarea aceasta. Va veni o vreme când întrebarea aceasta va trebui să capete răspuns, și se apropie clipa când orice altă întrebare, alături de ea, ți se va părea neînsemnată. Atunci nu ne vom întreba: Unde sunt banii mei? Unde este avuțul meu? Singura! nostru gând va fi: Păcatele mele, păcatele mele, unde sunt păcatele mele?

Trebue să te curățești de păcatele tale...

Un Cuvântul lui Dumnezeu înțelegem că, în lumea întreagă nu este nimic mai însemnat pentru om, decât să păcatele lui să fie iertate și spălate.

Gândește-te doar, că deasupra ta este un Dumnezeu. De bună seamă nu-L vei găsi în oraș, în neliniste și șgomot; negotul și meseriile par să înghită cu desăvârșire toate gândurile oamenilor. Nu-L vei găsi nici la țară, unde lucrul, sămănatul și secerișul umplu tot timpul. Însă un Ochiu vesnic privește în jos din cer, la tot ce fac fiii oamenilor, un ochiu care nicidecum nu doarme, nici nu dormitează. Da, este Unul mai înalt decât domnii noștri pământesti, decât stăpânirea noastră, Căruia avem să-i plătim o datorie mare, e Dumnezeu cel Prea Înalt.

Acest Dumnezeu este un Dumnezeu sfânt. Ochii Lui nu pot privi nicio nedreptate și nu pot lăsa nepedepsit nici-un rău. El vede pete și greseli acolo unde tu nu le vezi. El e un Dumnezeu atotștiutor. El cunoaște orice gând, orice cuvânt și orice faptă a fiilor oamenilor, pentru El nu e nimic ascuns, toate sunt deschise și descoperite înaintea ochilor Lui. Tot ce gândim, vorbim și facem, El le scrie în cartea Lui. El e un Dumnezeu atotputernic. Dela început El a făcut toate lucrurile și voința Lui domnește peste toate. Ce e mai mare pe lumea aceasta, într'o clipă El poate face praf. Nimeni nu-L poate sta împotriva, când se aprinde mânia Lui. Și viața noastră și tot ce ne privește, e în mâna Lui. El ne-a dăruit viața și a ținut-o până acum. El ne va judeca după faptele noastre. Acesta este Dumnezeu cu care avem a face.

Gândește-te acum, nu e de cea mai mare însemnatate să te curățești de păcatele tale? Întreabă-te, cum stau eu cu acest Dumnezeu?

Adu-ți amin'c, că moartea nu se poate înlătura. Nu poți trăi în veci. Odată tot trebuie să vină ziua care va pune capăt gândurilor și năzuințelor tale, lucrărilor și stăruințelor tale. Ea va intra în casa ta și nu se va lăsa dată afară. Moartea, în-părăteasa spaimelor, îți va arăta că trebuie să te pregătești de drum. Unde sunt vitejii și regii, care au domnit peste milioane de oameni; acum o sută de ani? Unde sunt bogatii, care au zidit case și au cumpărat un ogor după altul? Unde sunt lucrătorii, care au sămănat câmpul și au adunat secerișul? Unde sunt preoții care au făcut slujba? Unde sunt copiii, care se jucau în raza soarelui, ca și când bătrânețele n'ar fi fost să-i ajungă niciodată? Unde sunt bătrânii, care povesteau de tineretele lor, sprijinindu-se de toaieul lor? Toți sunt morți. Deși odinioară au fost atât de puternici, frumoși și harnici, totuși toți s'au făcut pulbere și cenusă; deși odinioară afacerile li se păreau atât de însemnate și mari, totuși, toate au avut un sfârșit. Și noi, noi mergem pe același dram. Peste câțiva ani și noi vom fi în mormânt.

Nu uita aceasta. Dacă te gândești la patul tău de moarte, nu crezi că trebuie să te curățești de păcatele tale? Nu ar trebui să te întrebi: Cum va fi moartea mea?

Și apoi dă-mi voie să-ți mai aduc aminte că te așteaptă o înviere și o judecată. Nu s'a sfârșit totul, când ai răsuflat pentru cea din urmă dată, și când trupul ți-a rămas rece. O, nu, ci abia atunci începe viața adevărată. Atunci a trecut vremea umbrelor, atunci va răsună trâmbița, care te va chema din patul tău îngust, atunci se vor deschide mormintele, și toți cei din ele vor fi chemați înaintea lui Dumnezeu. Urechile care s'au închis chemării lui Dumnezeu, vor trebui să audă această chemare. Sufletele îngâmfate, care se făleau că n'au nevoie de propovăduire, vor fi silite să asculte judecata lui Dumnezeu. Atunci se va aseza scaunul judecării, cărțile se vor deschide și fiecare va fi chemat înaintea judecării. Fiecare va fi judecat după faptele sale, fiecare va trebui să răspundă pentru păcatele sale, și fiecare va căpăta partea sa veșnică de răsplătă, în cer sau în iad.

Gândește-te la toate acestea. Și dacă te vei gândi la ziua aceea, va trebui să mărturisești că întrebarea ce ți-am pus-o e vrednică de luat în seamă. Vei recunoaște că această curățire de păcatele tale este un lucru de cea mai mare însemnatate. Eu sunt foarte îngrijorat în inima mea de mulți oameni care trăiesc în țara

aceasta așa numită creștină și care se numesc creștini și socotesc că sunt creștini, care umblă la biserică și sunt fără scădere în formele și datinele religioase. Mă tem că mulți din ei nu înțeleg însemnătatea nesfârșită a curățirii de păcatele lor. Multe alte lucruri ei le socotesc mult mai însemnate, ca, bani, avere, ogoare, mesii, mâncări, hăuturi, haine, case, da, acestea sunt lucrurile pe care ei le socot pe semne ca cele mai de trebuință și cele mai de căpetenie, iar iertarea și spălarea păcatelor lor cuprinde abia locul al doilea în cugetul lor.

Uită-te la negustor cum e de adâncit în afacerile lui, uite-te la omul de lume cum aleargă dela o plăcere la alta, uită-te la muncitorul sărman și fără cuget, cum își duce banul câștigat cu amar la crâșmă și cum îl bea, ca să-și piardă trupul și sufletul, uită-te cum par de însemnate toate acestea și cât de tare tin la ele. Și apoi, privește în jurul tău Duminecă, în biserică, cum stau acolo fără niciun gând, căsănd, somnorosi, fără păcare, parcă n'ar fi Dumnezeu nici diavol, nici Mântuitor, nici cer, nici iad. Le poți ceți pe față că inima lor n'a venit cu ei la biserică și că slujba n'are nicio însemnatate pentru ei. Oare nu e adevărat, că atât de mulți nu înțeleg mara însemnatate a curățirii de păcatele lor? O să nu fie și cu tine așa!

Dacă însă ai încenut să simți însemnătatea iertării păcatelor, mergi tot așa înainte în numele lui Dumnezeu. Aici as dori să pot aduce toate sufletele. As vrea să le fac să înțeleagă că Creștinismul nu stă în îndeplinirea datoriilor și formelor dinafară, ci în împăcarea, în pacea noastră cu Dumnezeu, în iertarea păcatelor noastre și în siguranța mântuirii noastre; în întoarcerea noastră la Domnul nostru, Împăratul tuturor împăcaților, și în viețuirea spre slava Lui. Nu crede când îți spune cineva că cel ce umblă regulat la biserică, la urmă va intra și în cer. Credința pe care o propovăduiește Biblia, e cu totul altceva. Cea dintâi temelie a ei este să-ți cunoști păcatele, să te crezi vrednic de osândă și apoi să recunoști însemnătatea cea mare a curățirii de păcate, fără care nu putem ajunge în cer.

Lumea zice: Ferice de bogati și de cei cu mosii, de cei ce au mulți prieteni; ferice de cei ce se îmbracă în purpură și stoffe scumpe și care în fiecare zi pot trăi strălucit și în bucurii, cei ce n'au nimic alta de făcut decât să-și mănânce banul și să-și facă plăcerile. Unde este însă adevăratul pret al unei astfel de fericiri? Mulțumire adevărată, care să rămână nu este nici măcar în clipa gustării fericirii. Ea nu poate să ție decât câțiva ani, și se

(Continuare în pag 8 a)

INTREBĂRILE PRIVITOARE LA CONDUCEREA LUCRULUI BISERICESC ȘI LA ISTORIA MIȘIUNII ÎN STRĂINĂTATE

Cursul acesta a fost anunțat acum câteva luni, în „Farul Creștin”, și primele lecții au purtat titlul, „Cum am primit noi Biblia?” Totodată, a fost pus în vedere că la sfârșitul anului vor fi publicate câteva întrebări asupra fiecărei lecții. Comitetul care conduce acest curs crede că e mai bine să publice următoarele întrebări pentru prima jumătate de an. Răspunsurile pot fi trimise la: Comunitatea Baptistă, Str. Vasile Lupu 1, Chișinău. Amintim că cele zece persoane care au răspuns mai bine, vor câpăta ca și cadou Calendarul „Farul Creștin” pentru anul 1940, cu iscăliturile comitetului care conduce acest curs.

Notă: Răspunzând la aceste întrebări, fiecare are dreptul să citească ce scrie în lecție despre cele întrebate, și apoi, fără alt ajutor să procedeze la scrierea răspunsurilor:

1. Incepând cu care dată au fost scrise „Cărțile cărților”?

2. Ce însemnătate are cuvântul „canon”, aplicat la sfânta Scriptură?

3. Cum au fost păstrate pentru noi scrierile Vechiului și Noului Testament?

4. Ce înseamnă cuvântul „codex”? Care sunt cele trei ale Bibliei?

5. Unde și de cine a fost făcută traducerea septuagintă, și când?

6. Care sunt împărțirile Vechiului Testament și cărțile lor?

7. Cum se numeau învățătorii evrei însărcinați cu păstrarea sfintei Scripturi?

8. Cum este împărțită în prezent Noul Testament?

9. Ce este apocrifă?

10. Care sunt semnele bisericii nevăzute?

11. Numiți câteva calități ale bisericii nevăzute!

12. Care sunt principiile deosebite ale bisericii baptiste?

13. Ce înseamnă și care e originea cuvântului — Baptist? —

14. Care sunt și ce înseamnă cele două simboale bisericesti?

15. Care sunt cei doi slujitori principali ai bisericii?

16. Care sunt calitățile principale ale acestor slujitori?

17. Cum sunt împărțiți membrii bisericii baptiste pentru educația lor?

18. Cum sunt împărțiți după vârste participanții la Școala Duminicală?

19. Care lucruri frumoase sunt făcute în legătură cu Școala Duminicală?

20. Cum se conduce și ce deosebire are Școala biblică pentru vacanță?

Misiunea în străinătate

1. Care este misionarul princi-

pal care a deschis misiunea modernă în China?

2. Ce fel de mișcare era și ce progres a făcut societatea lui Taylor?

3. Cine a înființat misiunea modernă în Africa, și când?

4. Pomeniți câțiva misionari care au lucrat în Africa și India?

5. Cine a început misiunea în India, și care a fost progresul lui?

BAPTISTI

(Urmare din pag. I-a)

de notat faptul că mai în toate bisericile lor se pot vedea armoniuri, orchestre, muzici și coruri.

Baptiștii nu au organizații ecleziastice pentru facerea statisticii și, de aceea, figurile prezente nu arată complect puterea lor numerică. Oricât de incomplete ar fi, totuși ele sunt destul de impresionante.

În ultimii cincizeci de ani, baptiștii au progresat enorm în puterea lor numerică, în influența religioasă, în zelul și lucrul misionar, etc. Acum cincizeci de ani, mai în toate țările, baptiștii erau puțini, adeseori persecutați, totdeauna disprețuiți și de obicei fără cultură superioară. Azi, lucrurile și-au schimbat înfățișarea lor. Baptiștii acum sunt un popor numeros, educat și respectat. În multe țări e o cinste să fii baptist.

Numărul total al baptiștilor în lume, este de vreo 11.500.000. Dacă mai adăugăm și tineretul și copiii aderenți, din școlile duminicale, am avea o cifră fabuloasă de 40.000.000. Într'adevăr, cu bisericile, organizațiile cu școlile și universitățile, cu spitalele și orfelinatele, cu literatura și misionariile lor, baptiștii sunt o putere azi, prin harul lui Dumnezeu, și spre binele generației la care aparțin.

În rândurile baptiștilor de azi sunt unele din cele mai de seamă personalități ale lumii civilizate, ca dr. Hughes, președintele celei mai înalte Curți de Justiție din America, E. Brown, ministrul minelor în cabinetul englez în Anglia, Lloyd George, fostul prim ministru în timpul războiului mondial, etc., etc.

Un viitor strălucit

Progresul baptiștilor a fost totdeauna mai mare acolo unde oamenii sunt liberi. Lumea întreagă merge spre libertate. Oamenii încep să-și folosească dreptul lor de a cugeta, hotărî și lucra, liberi, fără vreo putere arbitrară. Multe organizații își îndreaptă privirea acum spre calea pe care au pășit baptiștii: libertatea religioasă.

Dar, pentru a cuceri și influența lumea pentru Domnul Isus Hristos, baptiștilor le trebuie să continue în: 1) viață sfântă, curată și devotată pentru Dumnezeu, Tron și Patrie; și 2) dărnicia creștină și regulată, prin care să se lățească Evanghelia binecuvântată a lui Hristos.

Misiunea și viitorul baptiștilor constă în a servi pe Dumnezeu în serviciul oamenilor. Isus a venit ca oamenii să aibă viață. Urmașii Lui de azi trebuie să ajute lumea ca să afle și să trăiască acea viață. Progresul lumii atârână de principiile morale, de religia lui Isus Hristos.

O biserică sau o organizație care va da Evanghelia poporului, va trăi; unei astfel de biserici îi aparține un viitor strălucit; o astfel de biserică va face un pământ nou unde să locuiască dreptatea și dragostea.

TINERETUL baptist din bisericile Cercului Borlova s'a organizat în societăți pentru citirea zilnică a Bibliei. S'au înscris până acum 150 de persoane tinere și mai în vârstă. Fiecare societate locală are în frunte câte un îndrumător (conducător), iar în fruntea tuturor societăților din Cerc este fr. V. T. Seracin, secretarul cercului bisericesc.

Rugăciunea Lui la groapă

După dr. Dodd, din „Vieța de rugăciune a lui Isus”
(Umare)

Tr. de D. Pasca

Dar pentru ce e mulțumitor Isus aici la groapa lui Lazar? „Îți mulțumesc pentru că Tu M'ai ascultat”.

În Perea, când știrea despre îmbolnăvirea lui Lazar a ajuns la Isus, El s'a rugat, și în acea rugăciune, fără îndoială că Tatăl L-a asigurat că lucrul se va face chiar așa cum l-a crezut El. Că Dumnezeu ascultă și răspunde la rugăciuni, ne dă o ocazie să-I mulțumim și să-L laudăm. O, cât de bun este acest Dumnezeu, a cărui ureche este totdeauna deschisă la strigătul copilului Său și care într'adevăr răspunde la rugăciunile lui! Iacov a descoperit aceasta la Iabbok și această descoperire a făcut un om nou din el. După aceasta el a fost cunoscut ca Israel, un prinț care a învins. Moise a descoperit la rugul ce ardea, că Dumnezeu ascultă rugăciunea și aceasta i-a dat puterea să salveze o națiune. Ilie a descoperit la Cherit că Dumnezeul său răspunde la rugăciunile sale și cu această asigurare s'a urcat pe vârful Carmelului, cu pașii siguri ai unui învingător. El a răs de profetii lui Baal, al căror Dumnezeu nu putea să audă și să răspundă. Apoi i-a înfrânt prin ruga lui către Dumnezeu care i-a răspuns prin foc. Toți aceștia, ca și alte mii de atunci încoace, pot să se unească cu Isus în a zice: „Îți mulțumesc că m'ai ascultat”.

Dar această rugăciune a lui Isus mai face un mare pas înainte și zice: „Tu Mă ascultă totdeauna”. El putea să spună „Tu Mă ascultă totdeauna”, pentru că în rugăciunile Lui nu erau acele piedeci pe care le spune Scriptura că sunt, ca o explicație la rugăciunile noastre nerăspunse.

Egoismul este primul și cea mai mare piedecă. „Voi cereți și nu căpătați, pentru că cereți cu gând ca să risipiți în plăcerile voastre”. Iacov 4:3.

Păcatul este o altă piedecă mare în calea ascultării rugăciunii. „Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască; nici urechea Lui prea tare ca să nu audă; ci nelegiuirile voastre vă ascund fața Lui și-L împiedecă să vă asculte”. Isaia 59:1—2.

Nelegiuirea din inimă stă în drumul multor rugăciuni. „Dacă

aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul”. Psalmul 66:18.

Inchinătorii la idoli nu trebuie să aștepte să primească ceva de la Dumnezeu. „Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idoli în inimă și și pironesc privirile spre ei și spre aceia care i-au făcut să cadă în nelegiuire”. „Să Mă las Eu să fiu întrebat de ei?” (Ezech. 14:3). Un închinător la idoli e acela care pune întâi altceva, iar pe Dumnezeu la urmă.

Dușmănia în inimă va bloca drumul rugăciunii. „Și când stați în picioare să vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre”. Marcu 11:25.

Amărăciunea și lipsa de bunăvoință, în legăturile sociale, sunt piedeci în fața rugăciunii. „Bărbaților, purtați-vă și voi la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinsle femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedecate rugăciunile voastre”. 1 Petru 3:7.

Refuzul de a asculta și a răspunde la strigarea săracului, va opri pe Dumnezeu de-a asculta rugăciunile noastre. „Cine își astupă urechea la strigătul săracului, nici el nu va căpăta răspuns când va striga”. Prov. 21:13.

Dar Isus n'a fost nicicând egoist, păcătos sau fărădelege, nici n'a avut idoli, sau dușmănie, nici lipsă de bunăvoință, nici lipsă de milostenie în inima sau vieța Sa. Și de aceea a putut El să spună: „Tu Mă ascultă pe Mine totdeauna”.

Ba mai mult, caracteristicele biblice ale rugăciunii biruitoare au fost totdeauna prezentate în vieța Domnului nostru.

El știa totdeauna să Se roage în acord cu voința lui Dumnezeu. „Indrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă”. 1 Ioan 5:14.

Rugăciunile Lui au fost neînțetate stăruitoare. „Isus le-a spus o pildă ca să le arate că trebuie să se roage necurmat”. Luca 18:1.

Rugăciunile Lui au cuprins cel mai profund adevăr și sinceritate. „Domnul este lângă toți cei

ce-L cheamă, lângă toți cei ce-L cheamă cu toată inima”. Psalm. 145:18.

Vieța Lui a fost pururea ascultătoare față de legea lui Dumnezeu. „Și orice vom cere, vom căpăta dela El, pentru că păzim poruncile Lui”. 1 Ioan 3:22.

Din această cauză, pentru că El s'a rugat după voia Domnului, stăruitor, sincer și ascultător, El putea să zică „Tu Mă ascultă totdeauna”. Rugăciunea Lui a fost aceea a omului neprihănit, a cărui rugăciune are mare putere în lucrarea ei. Iacov. 5:16.

„Tu M'ai ascultat pe Mine”. „Tu Mă ascultă totdeauna”. Ce cuvinte minunate! Cu atât mai minunate cu cât ele sunt adevărate. O, de ai fi capabil să te rogi așa cum s'a rugat Isus! Totdeauna să fii ascultat și totdeauna să ți se răspundă!

Dar unele din rugăciunile noastre sunt atât de egoiste, atât de nebunatică și atât de mult în contradicție, că ele nu pot fi ascultate. Dumnezeu nu răspunde ambelor persoane care se roagă pentru lucruri contrare. El nu poate răspunde decât uneia. Dar El va răspunde aceleia care se roagă după voia Sa.

În felul acesta noi ne putem ruga cum s'a rugat Isus și atunci vom putea să zicem: „Tu mă ascultă pe mine totdeauna”. Dumnezeu ascultă și răspunde la rugăciunile adevărate.

BOTEZ ÎN BAȚĂR. Frații din Bațăr precum și alte biserici din jur, au avut la 20 August serbarea tineretului la care au luat parte mai multe biserici de pe valea Bistrei și a Hațegului. După serbare s'a ținut un botez. Au vorbit din Cuvântul Domnului frații Cure S., Găină și Frem, iar botezul a fost îndeplinit de către fr. Cornea. Cina Domnului a fost împărțită de către fr. Aron.

SOCIETĂȚILE FEMEILOR și ale Fetelor din Cercul Baptist Borlova, au rămas foarte mulțumite de activitatea misionară a sorei M. Dragomir, elevă la Institutul de Fete din București, activitate pe care a desfășurat-o printre Societățile Femeilor și ale Fetelor din Cercul nostru și mulțumesc prin aceasta, sorei E. H. Truța, directoarea Institutului, pentru osteneala pe care o depune la instruirea și pregătirea lor, pentru răspândirea Evangheliei în țara noastră.

Din lumea largă

Până în luna August, Institutul Național al Cooperăției a cumpărat, prin mijlocirea cooperativei și băncilor populare, de pe întregul cuprins al țării, 36 mii vagoane de grâu, care au fost du-se în porturi și transportate în străinătate.

După o statistică, în România avem 52 mii cuptoare de fierț tui-că și numai 2000 de cuptoare pen-tru uscat prunele. Pe an se fierb 150 milioane decalitri de alcool, din trei sferturi din producția to-tală de prune din țară!

Și în fara noastre a început in-strucția de apărare pasivă. Conform legii, toți cetățenii țării dela vâr-sta de 7 ani, până la 60 de ani, sunt obligați să execute 24 de ore instrucție pe an. Si anume, 2 ore în fiecare lună. Aceste instruc-tiuni se dau gratuit de către in-structeri speciali pentru a învâ-ta populația cum să mănuiască aparatele de protecție, cum să dea primele ajutoare celor gazati. A-cei care în Septemvrie, 1940, vor fi găsiți că n'au luat parte la aceste instrucțiuni, vor fi pedepsiți cu o lună închisoare sau cu 2000 lei amendă.

Statele Unite vor rămâne nen-tre. Sapte vase americane vor fi trimise în Europa, pentruca să ducă pe cetățenii americani din diferitele state europene, înapoi în patrie.

Se spune că Varșovia, capitala Poloniei a fost luată de germani. Polonezii desmint această știre, dar spun că se dau lupte sânge-roase în oraș. Zeci de avioane de atac se distrug din ambele părți și o mulțime de vapoare se scu-fundă numai în câteva minute, datorită unor bombe ce se pun sub apă, numite mine. Acum au intrat în război și Anglia și Fran-ta de-a-binelea. Orașele mari ale acestor țări au fost golite și An-glia spune că se pregătește ca pentru un războiu lung.

Din coloniile engleze continuă să sosească la Londra scrisori prin care aceste ținuturi își ex-primă dorința să stea lângă An-glia în orice împrejurare.

Se anunță că trenul internațio-nal, care pleca din Franța și se ducea până la Istanbul, și-a re-luat cursul.

Germanii anunță că până ac-um au făcut 25 mii de prizonieri, au luat 126 tunuri, o mulțime de tancuri, puști și mitraliere.

In Ungaria a ieșit o lege privi-toare la evrei, și anume li se anu-lează dreptul de a mai vinde beuturi spirtoase.

Se anunță că Japonia a comu-nicat Angliei hotărârea ei de a rămâne neutră în noul războiu european.

Teritoriul și orașul Danzig e în întregime în mâinile germanilor.

Guvernul egiptean a declarat că toți egiptenii sunt cu toată ini-ma lângă Marea Britanie în lupta mare pe care o duc pentru pacea lumii și libertatea popoarelor.

In grădina zoologică din Lon-dra au fost împuscate toate ani-malele, afară de lei și animalele mai mari, care încă vor fi cruțați cât va fi posibilă hrănirea lor.

PENTRU PLUGARI

Ar fi bine să întrebuintăm mai mult gunoiul de vite ca îngrășă-mânt pentru pământurile noa-stre. În alte țări unde nu este de-stul îngrășământ natural, pluga-rii întrebuintează îngrășăminte chimice. În România abia se folo-sesc 2000 vagoane de astfel de în-grășăminte, pe când în Japonia se folosesc până la 100 mii va-goane.

Recolta de grâu din anul ace-sta a fost de 450 mii vagoane, de pe 4.800.000 hectare de pământ. Adică mai puțin de 1000 kg. la hectar. Anul trecut a fost de 495 mii vagoane, de pe 4.600.000 hec-tare, adică 1100 kg. la hectar. Producția anului trecut a fost cea mai bună din ultimii 20 de ani.

MISIUNI IN COMUNITATEA IASI. So-ra Ana Terzi, absolventă a Institutului de fete baptist din București, a făcut mi-siune în Comunitatea Iași. Sora a vizitat următoarele biserici: Iași oraș, Vânători, Risipeni, Buzdugani, Morenii noi și Sor-coveț. În fiecare biserică, sora Ana Terzi a lucrat între surori, Școala Duminecală a copiilor și tineret. A organizat 4 ser-bări cu copiii și tineretul, făcând multă bucurie poporului pretutindeni. Domnul să binecuvinteze pe sora și pe profesorii și profesoarele care au îndrumat-o la a-cest măreț lucru.

In Germania s'au luat măsuri pentru economisirea hranei. Ast-fel, că, pe viitor făina de grâu și secară va fi împărțită numai pe baza cartelelor de consumație.

DELA UNIUNE

Repetăm: Bisericiile baptiste sunt ru-gate să trimită orice acte sau cereri pen-tru Libertatea religioasă, prin comuni-tăți sau direct prin Uniune. Această pro-cedură va ajuta pe frați și lucrul Dom-nului mai mult.

De asemenea, facem cunoscut fraților că toate declarațiile și cererile care au fost trimise biroului Uniunii și care au fost primite, au fost înaintate locului în drept, de unde așteptăm rezolvarea. Fra-ții să nu-și piardă răbdarea în aștepta-rea îndelungată a cererile lor drepte, căci vor veni în zile, când li se va face dreptate. Noi înțelegem dorința fraților și am voi să le comunicăm rezultate bu-ne și fără întârziere, dar aceasta nu stă în puterea noastră, ci trebuie să așteptăm și noi și împrenă cu Do. să ne rugăm Domnului pentru Țară, Rege și toate au-toritățile și pentru libertatea culturii noastre.

RUGĂ

de N. J.

*Prin nequă deasă în care plutesc,
Prin noaptea cea neagră, Părinte,
Spre țara cea sfântă încerc să pășesc,
O, Doamne, Tu mergi înainte!*

*Iar calca cea strămtă, ce duce la cer,
Arală-mi-o mie, acuma,
Deschide-mi Tu poarta, să intru, căci pier!
Dusmanii m'atacă întruna.*

*În clipele grele când cad obosit,
Revarsă-ți puterea cercască,
Majulă să merg spre limanul dorit,
Iar cel rău să nu mă răpească!*

*Pe valuri înalte ce mug furios
Păzește-mă Tată de frică,
Condu-mi a mea luntre spre locul duios,
Spre cerul înalt mă ridică!*

*Departă de mine pe Diavolul rău,
Iar gândul și pofta lumească
Străine să-mi fie; doar Spiritul Tău,
În inima mea să domnească.*

*De pasu-mi trudit alături pășește
Povara când greu mă apasă,
Revarsă spre mine tot ce-mi lipsește,
Ajută-mi s'ajung acasă.*

*Iar când sfârși-voiu lupta cea mare,
Când biruința am câștigat,
În zări nesfârșite înalt a mea cântare,
Și pășesc să fiu încoronat.* N. J.

ISUS, OMUL PERFECT

de C. P. J. Mooney.

tradus de V. T. Seracin.

Nu este un alt caracter în istorie asemenea caracterului lui Isus.

Ca predicator, făcător de minuni și ca filozof, niciun alt om vreodată n'a avut progresul și vederea lui Isus.

O analiză cinstită a lucrării lui Isus re-dă să înțelegem un principiu al vieții, umător în participarea lui.

Morala lui Isus, învățată în timpul școlii Sale pe pământ, acum 2000 de ani, a fost adevărată atunci, a fost adevărată în fiecare secol și va fi adevărată pentru totdeauna.

Plato a fost un mare gânditor și un mare învățător al timpului său, dar învățăturile lui n-au putut ține piept încercărilor timpului. În lucrurile mari și lucrurile mici, timpii și experiența umană au arătat că el a greșit.

Marcus Aurelius a ajuns reflectorul spiritului din lume, dar el a fost rece și aspru ca și marmora neagră.

Doctrina lui Confucius a dat o mare națiune morată și o minte învelită.

Învățăturile lui Budha au adus în minte și moral haosul ce face din India un câmp părăsit.

Mohamed a oferit un sistem de morală care a fost adoptat de milioane de oameni. Acum copiii lor locuiesc în pusturi, unde odată erau orașe, dealungul râurilor uscate, unde altădată a fost umezeală, și la umbrele bătrâne, pe înălțimi sterile, unde pe vremuri era verdeala.

Francisc d'Assisi a fost asemenea lui Hristos în ce privește sfințenia, dar în unele lucruri el a fost copilăresc.

Thomas de Kempis, imitator al lui Hristos este un lucru de o rară frumusețe, totuși acesta este așa cum numele ne arată, numai un imitator, nu un următor.

Isus a învățat puțin despre proprietate pentru că El a știut că sunt lucruri mult mai importante ca aceasta. El a măsurat proprietatea și viața, corpul și sufletul, la valoarea lor exactă. El a învățat mai mult despre caracter, deoarece caracterul este mult mai de preț decât banii.

După experiența de două mii de ani niciun om nu poate găsi greșală în sistemul guvernamental așa cum e schițat de Isus.

Țarul și Împăratul, președintele și socialistul dau Acestuia deplin merit și admirația lor.

Omul ori stăpânul de astăzi, fie că urmează doctrina lui Mills, Marx sau George despre proprietate, nu poate găsi un principiu fals în teoria lui Isus despre proprietate.

Niciun sociolog n'a criticat perfecțiunea învățăturii lui Isus, din predica de pe munte, cu privire la datoria omului față de tovarășul său.

Nu toate cercetările chimiștilor, nu toate descoperirile exploratorilor, nu toate experiențele conducătorilor și nu toate faptele care merg să facă problema dibăciei omenești din această zi, sunt în contradicție cu vreun cuvânt rostit sau cu vreun principiu spus de Isus.

Experiențele omenești de două mii de ani ne arată că Isus nu a greșit niciodată, Isus niciodată n'a rostit o învățătură care să fie adevărată numai pentru acel timp și apoi să devină învechită.

Isus a vorbit adevărul, El a trăit adevărul și adevărul este etern. Istoria nu are niciun raport al vreunui alt om, care, înaintând spre o viață perfectă, să-și facă orice lucrare în ordine logică. Isus e singura persoană a cărui fiecare acțiune

și fiecare cuvânt tipărește o notă adevărată în inima și mintea fiecărui om născut din femeie. El n'a spus niciodată un lucru de răs, n'a făcut nicio faptă de răs și niciodată nu s'a ascuns.

Niciun poet, niciun visător, și niciun filozof n'a iubit omenirea cu dragostea cu care Isus a strâns pe toți oamenii.

El n'a putut fi numai un om, pentru că n'a fost niciodată un om cu două fire, necurmat absolute în perfecțiunea adevărului.

Isus trebuie că a fost acela ce Creștinătatea îl proclamă că este: Inceputul din-
vin. Numai o minte nemărginită poate lăsa în urmă acele lucruri pe care Isus le-a dat lumii ca o moștenire.

CONSFINȚIREA CREȘTINĂ

de Henry W. Tiffany — Tradus de V. T. S.

Filipeni 1:12—26

Pavel scrie pentru a încuraja pe Filipeni în disperarea lor, din cauză că el a fost aruncat în închisoare. Aceasta este o scrisoare foarte curajoasă, de o neîntreruptă bucurie și de o neprevăzută credincioșie. El a văzut mâna lui Dumnezeu în toate experiențele lui.

I. Prigonirea (12—18).

Dușmanii Evangheliei au dus pe Pavel în închisoare și plănuiau să-i ia viața, dar ei s'au răsculat mii împotriva altora și dușmanii lor a contribuit la înaintarea Evangheliei. Aruncarea lui în închisoare l-a făcut în stare să atingă cu Evanghelia pe acci care altfel nu au fost atinși. Lanțurile lui au arătat tuturor cât de mult a prețuit el Evanghelia. Fiecare nou oștaş ce păzea pe Pavel a fost un nou ascultător, iar mai târziu Evanghelia a fost cunoscută de întreaga gardă. Sătornicia lui Pavel a deșteptat conștiința și a atârnat curajul celui sfios.

Biserica de azi are nevoie de oameni asemenea lui Pavel, care să învingă cu prudență valurile și să fie mai presus de toate îndrăznești în apărarea cauzei lui Hristos. Pavel a deșteptat biserica și a mers înainte în ciuda greutăților. El a suferit de pe urma prietenilor falși tot așa ca și de pe urma mușcăturilor adversarilor. Mulți au fost acci care invidiau popularitatea lui Pavel și căutau să submineze influența lui. Ei erau mulțumiți atunci când el era în închisoare, lăsându-i liberi să câștige iubirea urmașilor săi. Oamenii se învinovăteau ei înșiși, predicând Evanghelia pentru a-l necăji pe Pavel și pentru a adăuga mari necazuri la lanțurile lui. Motivul lor era a-l ocări pe Pavel și a distruge influența lui. Pavel însă, se bucură că Evanghelia este predicată, fie de prieteni sau de dușmani. El este des-

tu de mândru să se bucure de predicare, cu toate că aceasta este făcută de oamennii dușmani lui pe față. EUL este util și cauza adevărului este interesul lui suprem.

II. Proclamarea (19—21).

Individa și neînțelegerile au determinat pe Filipeni să se roage pentru Pavel cu multă stăruință și să procure pentru el un mare ajutor din grația divină. Pavel nu cere ca să fie scăpat de închisoare și de moarte, ci să aibă toată îndrăzneala să-L predice pe Hristos. Orice poate fi pentru alții viața, ea, pentru Pavel este Hristos. El n'a incuiat ușile pentru a ține pe Hristos afară din vreo latură a vieții lui. Trăind o astfel de viață, tot ce moartea a putut face pentru el a fost să-l apropie tot mai mult de Hristos.

III. Conservarea (22—26).

Fiind răscumpărat de Hristos, păstrat de Dumnezeu și întărit de Duhul, Pavel este gata pentru viață ori pentru moarte. Cu toate că existența-i este condiționată de a câștiga roade din osteneala lui, el este gata să continue, deși moartea-i oferă o viață serică în paguba lui Hristos. Moartea este o scurtă călătorie, la sfârșitul căreia Isus stă cu brațele întinse. Gândindu-se la un asemenea viitor, el spune că aceasta este cu „mult mai bine”. „Dar a rămânea în corp este mai de folos pentru voi”. El a văzut lumina în casa Tatălui, dar a fost mulțumit să continue aici atât timp cât poate fi de folos. El ridică înalta lui prietenie cu Hristos deasupra morții, pentru a avea tovarășie cu prietenii săi creștini. El se supune planului divin și este gata să fie lăsat aici atâta vreme cât este necesar. Viața lui e în mâinile lui Dumnezeu și el nu dorește să aibă altfel.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Mai aproape

În ultimele zile ale vieții sale, pastorul Loerich din Geneva, foarte bolnav, se pregătea în mare umilință și supunere de plecarea cea mare, căci își simțea sfârșitul aproape.

Cei care-l înconjurau au observat pe fața lui o schimbare cerească. De obicei îl găseau cu mâinile împreunate, cetind Biblia. Într-o zi, pe când se găsea în grădină, lângă soția lui foarte bolnavă și ea, aceasta îi zise plină de compătimire: „Sărmanul meu prieten, noi suntem într'adevăr amândoi foarte jos”. „Mie-mi pare”, răspuse el, „că amândoi suntem foarte sus”. Au avut dreptate amândoi, căci în privința vieții pământești erau spre sfârșitul ei, iar cu viața sufletească se ridicau spre ceruri.

Încotro duce drumul tău călătorule? Spre ceruri sau spre deșertăciunea pieritoare? Înainte sau înapoi?

Cuvântul de trecere

Un mic orfan, fără cămin, fără prieten, fără pâine, mergea într-o zi pe străzile unui mare oraș. Un trecător milos îl opri și-l trimise la căminul de copii Barnardo, din oraș, cu acest cuvânt de trecere: „Ioan 3:16”. Copilul plecă. Ajungând la poartă, sună „Cine te-a trimis?”, îl întrebă portarul azilului. „Nu știu cine a fost”, răspuse copilul, „dar mi-a spus să spun acest cuvânt de trecere în azil: „Ioan 3:16”, căci atunci voi fi primit.”

Și a fost primit.

Sărman copil rătăcit! Ești orfan, străin, flămând și însetat. Viața vitregă, a lumii te-a despoiat de tot avutul tău de preț, de sufletul tău. Întoarce-te la poarta îndurării și repetă cuvântul de trecere din această întâmplare. Tatăl cerească însuși va veni să-ți deschidă și să te primească în brațele Sale. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

FRĂȚII DIN MEDIAȘ au avut o mare bucurie cu ocazie deschiderii casei noi de rugăciuni. Totodată au ținut o zi de mulțumire pentru darurile primite în decursul anului dela Dumnezeu, aducând multe feluri de fructe și legume. La serviciul de dimineață au vorbit fr. Boșorogan și M. Flueraș, arătând că trebuie să fim recunoscători pentru toate câte primim dela Dumnezeu. După masă a fost un serviciu de evanghelizare, condus de fr. I. Chiș, seminarist. El a vorbit despre iubirea cea mare a lui Dumnezeu. Au mai vorbit fr. M. Spiridon, M. Higiu și surorile M. Flueraș și M. Fericean, seminariste.

In zori de zi

În timpul războiului civil, care avea să elibereze pe sclavii negri, în Statele Unite, președintele Abraham Lincoln era adesea zdrobit de marea răspundere care apăsa pe umerii lui. El a zis într-o zi: „Adeseori m'am dus pe genunchi, adânc convins că altunde nu mă pot duce”. În mijlocul lucrărilor sale, el găsea totdeauna mijlocul de a jertfi Domnului primele clipe ale zilei. Un prieten al lui, care a fost invitat la el la ora 5 dimineața, a ajuns puțin mai înainte de ora fixată și, intrând în casă, auzi în camera învecinată pe cineva vorbind. Întrebând pe servitor dacă mai e cineva cu preșe-

O MARE BUCURIE în Domnul au avut frații și surorile din Gârbovița, jud. Alba, cu ocazie serbării societății femeilor, „Credința”. Frații s'au mai bucurat lângă un curs biblic, ținut de sora Magdalena Fericean seminaristă, timp de 6 săptămâni, predând lecțiuni despre viața femeilor din Biblie, însoțită de sora M. Flueraș care a predat viața Mariei Slessor. La plecarea surorilor s'a aranjat o serbare, la 27 August, la care au luat parte frați și surori din 12 comune învecinate. Programul serbării a fost împodobit cu poezii și cântări. A cântat corul femeesc din loc și corul mixt, conduse de sora M. Fericean. Serviciul divin a fost condus de fr. Vasinca V. ajutat de sora M. Flueraș. La serbare a mai luat parte și o soră bătrână de 74 ani, care a venit dela o depărtare de 25 km. Ea ne-a vorbit din Cuvântul Domnului exprimându-și bucuria de a fi luat parte la această înălțătoare întâlnire.

Fiecare familie baptistă ar fi bine să cumpere o **Biblie** ori un Testament și să-l dăruiască vreunei familii necredincioase ori vreunui prieten îndemnându-i să se pocăiască. Astfel veți lăți hotarele Impărăției Domnului. La fel puteți face și cu alte cărți religioase care zidesc sufletește, ca: **Puterea Misiunii, Geografia biblică, Credința și misiunea baptistă, Ana din Ava, Doctrinile biblice, Viața lui Spurgeon, Viața lui Livingstone** și altele, dela

DEPOZITUL de LITERATURĂ,
ARAD, str. Fabricii 20.

Abonați și răspândiți
FARUL CREȘTIN

dintele, acesta îi răspunde că nu, dar Lincoln are obiceiul că, în fiecare dimineață, între orele 4—5 să citească cu glas tare Biblia și să se roage.

„Cesul zorilor este cesul de aur”, spune un mare gânditor creștin. Iată timpul de rugăciune al oamenilor mari care au înfăptuit lucruri mari în viața lor. Nu poate fi acest ceas și timpul nostru de a ne apropia mai mult de Dumnezeu? Puterea ce ne-o dă El de dimineață, ne va întări în lucrul nostru în timpul zilei.

BIBLIA

de V. T. SERACIN

*Biblie prea sfântă, o, Carte măreață!
Fericit e omul care te-a citit;
Hrănindu-și din tine'n orice dimineață
Sufletul, cu care Tatăl l-a cinstit.*

*Tu dai fericire, liniște deplină,
Celui ce Te are și Te-a cercetat;
Iar cel păcătos, găsește azi prin Tine,
Că de Tatăl slavei e pe veci iertat.*

*Truditul în tine află mângăiere
Alunci când n'o are și e întristat,
Simțindu-se singur, fără de putere,
Dar azi al său sprijin e Cel prea înalt.*

*Biblie prea sfântă, tu ești DAR CERESC
Oferit azi nouă chiar de Dumnezeu;
Ești SOLIA PĂCII, ce mult te iubesc!
Ești BALSAM pe rana sufletului meu.*

*Biblie măreață, o prea sfântă Carte,
Fericit în tine eu zilnic citesc,
Și cu „PAINEA VIETII”, ce-o oferă
Tatăl,
Sufletul meu lănced zilnic îl hrănesc.*

Unde sunt păcatele tale?

(Urmare din pag. 3a)

sfârșește când vine moartea și le rupe toate în bucăți. Și apoi, vai, de câte ori nu se întâmplă așa! Acestei așa zise fericiri îi urmează osânda veșnică.

„Ferice de aceia”, — zice Cuvântul lui Dumnezeu, „cărora li se iartă păcatele și cărora li se acopere fărădelegea, ferice de cei săraci cu duhul, de cei ce plâng, de cei flămânzi și însetoși de neprihănire”. Fericirea lor nu va avea sfârșit, ea nu e ca o fântâna care seacă vara, când ai mai multă nevoie de ea; prietenii ei au sunt ca rândunelele, care o părăsesc cura simt că vine iarna, soarele ei nu apune. Da fericirea aceasta e cea adevărată, pentru că este veșnică.

Crezi tu ce spune Scriptura? Va veni ziua când vei înțelege care cuvânt a fost adevărat: Cuvântul lui Dumnezeu sau al omului!